

1. Až projdeš (Náplava)

1. Až projdeš bránou naposled,
před sebou cestu dlouhou jako hrom
tam někde v dálce vidíš táty strom,
co tenkrát dávno tobě zasadil.

2. Až projdeš bránou naposled,
vyměň si dětský boty za větší,
ta cesta dlouhá je, ať netlačí,
víš, kdo je velkej, ten už nebrečí.

R: Na pomoc si viru a lásku vem,
nezapomeň na nás, co jezdíme ven,
za klobouk si dej kytku vzpomínek,
ať oheň hoří dál.

3. Až projdeš naposled,
koukni se na svět jako dospělej
a z hloupejch řečí nic si nedělej,
to jsou jen lidi, ten svět není zlej.

4. A kdyby náhodou
jsi někdy zjistil, že jsi zůstal sám,
přijď mezi nás, no snad víš kam,
jsme někde v lesích nebo ve skalách.

R:

R:

5.=2.

2. Dál, co dál (Náplava)

1. Dál, co dál, snad pokaždé se mě ptáš,
jak dál, kam dál, když před ženou se schováváš,
tak poslouchej mě, holka moje, nejsem žádný hráč,
já mám tě rád, však ne tvůj pláč.

R: Nevandruj dál do mě, je to pravda známá
každý rub má svůj líc,

koukej, to se s tajnou láskou vždycky stává,
nesmíš chtít víc.

2. Mám, já vím, čekat, až zase zavoláš,
mám jen tvůj stín, když otvíráš svůj snář,
já jinou šanci nemám, než den v týdnu s tebou být,
já smím tě, smím jen chvíli mít.

R:

3. Mám se prát o to, čemu už nevěřím,
jak mám to brát, ty dál se líbáš s ním,
já nemám důvod, proč bych měnil tu svou zlatou mříž,
vždyť s tebou bych měl, holka, stejný kříž.

R:

R:

3. Hra na schovávanou (Náplava)

1. Tak dostali jsme jednu nápad:
na schovku budeme si hrát,
a pozvem lidi, ať jdou hrát si s námi,
to bude hlína akorát, to bude hlína akorát,
a pozvem lidi, ať jdou hrát si s námi,
no to bude hlína akorát.

2. Pět, deset, dvacet, čert ví, kolik,
a za pikolou nesmíš stát,
schovej se, kam chceš, celý svět je s námi,
anebo nebudeme hrát, anebo nebudeme hrát,
schovej se, kam chceš, celý svět je s námi,
nebo nebudeme hrát.

R: Pravidla známe, co nám schází,
zahrát si hru z našich dětských let,
tu znají dámy, tak i páni,
začíná se: pozor, tři, dva, teď!

3. Má to však jeden velký háček
a snadno může se to stát,
že někdo schová se a s hrůzou zjistí,
že nikdo z nás ho nehledá, že nikdo z nás ho nehledá,
že nikdo z nás ho nehledá,
někdo se schová a pak s hrůzou zjistí,
že nikdo z nás ho nehledá.

4. Na na na ...

*: Příběh se píše a vzduch se dýchá,
voda se má pít a pravda se říká.
Pokud se někdo cítí dotčen,
tak to se omlouváme hned, tak to se omlouváme hned,
tak to se omlouváme hned, tak to se omlouváme hned,
tak to se omlouváme hned, tak to se omlouváme hned,
tak to se omlouváme hned, tak to se omlouváme hned,
tak to se omlouváme hned ...

4. Hraj, Tome (Náplava)

1. C
Dej si říct, brácho, to kvítí voní víc,
 Dmi C
než žárlivá dívka, co hlídá tvůj stín,
 Dmi G $C(Ami)$
jen blázen jí letí s každým ránem slepý vstříc.
2. Nechtěj stát, brácho, jak rád bych píseň hrál,
když noc střídá den, co stokrát ti lhal,
jen blázen to skrývá a odmítá pravdu znát.
- C G Ami
R: Hraj, Tome, hraj, dneska sólo máš,
 F G
nástroj si vem a zpívej, zpívej s námi písní pár,
 C G C
hřej, ohni, hřej nejmiň tisíc dní,
 D^7 G
ať stále víš, jak, Tome, chutná ohňů dým.
3. Loučíš se, brácho, jen růže ti zbývá tvá,
že chrání tvou lásku, je víra zlá,
jen blázen by věřil, když tě vidá u okna stát.
- R:**
4. Vrátiš se, brácho, vždyť kvítí voní víc,
než žárlivá dívka, co hlídá tvůj stín,
jen blázen se vzdává a nechá si píseň vzít.
- R:**
- C
*: Jsme jak tažní ptáci, co v dále se ztrácí ...

5. Kdo hledá (Náplava)

1. G (G^7) C G G^7 C G
Hledám píseň, která neumírá, hledám, nenacházím,
 (G^7) C G G^7 C G
v uších zpívá melodie známá, tuším: rýmy schází.
- Emi C G
R: Dál hledám stopy ve skalách,
 Emi D A^7 D
z mých not mi zůstal už jen prach
 D^7
a i ten se ztrácí,
 C G
možná, že se mýlím, když si zpívám,
 C G
kdo hledá, ten najde.
2. Hledám sílu, která v lidech dřímá, hledám, kde se skrývá,
bez ní písním nenarostou křídla, strunám prsty schází.
- R:**
3. Hledám víru u těch, co ji ztrácí, čekám, kdy se vrátí,
v loužích hledám obraz, co se mračí, víš, kdo věří, neumírá.
- R:**
- G C G C
*: Kdo hledá, ten najde, kdo hledá ...

6. Od pátku do neděle (Náplava)

1. G
Sám se vracím, v náladě jdu domů z bálu,
 Ami
potichu se vkrádám, od dveří jde chlad,
 G
zle je, ženo, zle, a nejhůř bývá k ránu,
 Ami D
navíc ty mi nevěříš a já chci spát.
2. Že jsem lump, co na svou ženu zapomíná,
na hodinky klepeš přísným prstem svým,
kdy pusu jsem ti dal, si prý už nevpomínáš,
stydím se, hned zítra všechno napravím.
- G Hmi
R: Od pátku do neděle, od pátku do neděle
 C D
namouduši nebudu pít,
 G Hmi
slibuju, a je mi skvěle, slibuju, a je mi skvěle,
 C D
je načase pevnou vůli mít.
 C Hmi C G
Ty zřejmě slabou chvíli máš, natolik tě přeci znám,
 C Hmi A D
až na dno sklenky se podíváš, než kapela začne hrát.
- R:** Od pátku do neděle, od pátku do neděle,
od pátku nebudu pít,
slibuju, a je mi skvěle, slibuju, a je mi skvěle,
je načase pevnou vůli mít.
3. Příští týden nechci, abys byla smutná,
přestanem se hádat, kdy se zlepší svět,
hlavně, že nám suchej chleba pořád ještě chutná
a umíme se vrátit zpátky o pár let.
4. O pár let zpátky, kdy jsme spolu začínali hrát
a nestačila celá noc a celý den,
kdy unavení u ohňů jsme usínali mockrát
a drobný déšť nás zmácel v trávě pod stromem.

R:

R:

7. Palec (Náplava)

1. Emi C Hmi Emi
A můj palec z boty čouhá, z boty děravý,
 C Hmi Emi
tulák jsem a cesta dlouhá snad mě napraví.
- G Ami Emi Hmi
R1: Chodím sám, a co mi schází, když je déšť, tak přečkám v mlázi,
 Emi C Hmi Emi
a můj palec z boty čouhá, z boty děravý.
2. Chvilí rychle, hned zas líně chodím v trávě sám,
a v hospůdce s holkou v klíně propiju, co mám,
- R2:** A jsem rád, že slunce pálí, když se nad les zakutálí,
a můj palec z boty čouhá, z boty děravý.
- R1:**
3. S loutnou starou světem táhnu, kdo ví, proč a kam,
když mám chuť, tak do strun hrábnu, spoustu písní znám.
- R3:** O lásce, co zrádná bývá, o hře stínu, když se stmívá,
[: ranec prázdněj, v botě díra - to je vše, co mám. :]

8. Poslední vlak (Náplava)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} \\ & G & \text{Ami} \\ & & \text{Ami} \end{matrix}$
Po koleji rezatý supí vlak,
nemá cíl, uhání vzhůru strání,
 $\begin{matrix} F & C \\ G & \text{Ami} \end{matrix}$
žádný cestující není v něm, on jede jenom tak,
a žádný mašinfira mu nebrání.
- R:** $\begin{matrix} C & F & C & G \\ & F & C & G \end{matrix}$
Ten vlak má zelenou snad ve všech stanicích
a každéj ví, že vozil vždycky smích,
 $\begin{matrix} F & C \\ F & C \end{matrix}$
kolikrát mašinfira velel: seskočit,
 $\begin{matrix} F & G & \text{Ami}(A) \end{matrix}$
tak, hoši, dolů, tlačit, ať jsme na kopcích!
2. Naposledy jede cestou stokrát známou,
prach uhýbá pod koly, chce si hrát,
starý vlak, co kdysi tolikrát se rozjížděl se slávou,
má se své železnice vzdát.
- R:**
3. Za pár kilometrů tahle cesta skončí,
starý vlak zůstane v depu stát,
a vzpomenu si na něj jenom kluci, když se loučí
s osadou, kam jezdil jejich vlak.

R:

R:

9. Říkalas' jen zavolej (Náplava)

- R1:** $\begin{matrix} A & E & A & E & A \\ D & A & Hmi & E \end{matrix}$
Říkalas': jen zavolej, bylo to hrozně fajn,
 $\begin{matrix} D & A & E & A \end{matrix}$
říkalas': jen zavolej, až se budeš cejtit sám,
 $\begin{matrix} A & C^\# & F^\#mi & D & F^\#mi & C^\# & F^\#mi \end{matrix}$
1. Poslední pusa, čau a měj se, zas šlapu ránem zpět,
 $\begin{matrix} D & A & E & A \end{matrix}$
v hlavě mám jen tvoje číslo: dvacet čtyři nula pět.
2. V tom mokřým ránu mi připadá, jako by umřel svět,
ještě že mám to tvoje číslo: dvacet čtyři nula pět.
- R2:** Nikdy zpátky nevolej, ty chvíle už se nevrátí,
život umí bejt i zlej, to každéj časem pochopí,
život umí bejt i zlej, to každéj časem pochopí.
3. Loudám se městem sem a tam a pak se odhodlám,
že to číslo, cos' mi dala, ještě tohle ráno zavolám.
- Rec:** Haló, haló, kdo je tam, hlas se mi začíná chvět,
pane, to je asi omyl, já volám dvacet čtyři nula pět.
- R2:**
- R1:**

10. Rybář (Náplava)

1. $\begin{matrix} D & A & D \\ & G & D \\ & A & D \end{matrix}$
V dalekém tom kraji za mořem,
kde každý muž bývá rybářem,
 $\begin{matrix} D & G & A & D & G & A \\ Hmi & A & D \end{matrix}$
[: on sílu moře zná, on ví, kdy vyplout má,
on písničku si zazpívá. :]
- R:** $\begin{matrix} D & G & A & D & G & A \\ D & Hmi & G & D & A & D \end{matrix}$
Jsem jenom starý chudý rybář, a jedno přání mám,
[: aby mou bárku nepřevrátil moře ukrutný pán. :]
2. A když se moře rozbouří,
rozervané plachty rozvíří,
[: hrom a blesk bije do vln příboje
a námořník si píseň zapěje. :]
- R:**
- *** $\begin{matrix} D & A & D & G \\ D & A & D & A \end{matrix}$
Vlna za vlnou zmitá bárku mou
a příď lodi mizí pod vodou,
 $\begin{matrix} D & A & D & G \\ D & A & D \end{matrix}$
rybář den co den loví neznaven,
i s málem je rybář spokojen.

R:

11. Seržant (Náplava)

1. $\begin{matrix} C & Ami & C & Ami \\ C & Ami & C & Emi \end{matrix}$
Ta štola už je zasypaná dobřejch dvacet let
a od tý doby, milej pane, dost se změnil svět,
 $\begin{matrix} C & Ami & C & Ami \end{matrix}$
tak moc mi tady necourejte, sedněte si, poslouchejte,
 $\begin{matrix} C & Ami & Emi & G \end{matrix}$
příběh dávný, jestli chcete, můžu vyprávět.
2. Před léty tu nebyl jak teď opuštěnej lom,
ani já jsem tenkrát nebyl starej seschlej strom,
tam ve štolách se dalo spát, když v noci s mlhou padl chlad
a každý pátek odtud zazněl tichý kytar tón.
- R:** $\begin{matrix} C & Ami & F & E \\ C & Ami & F & E \end{matrix}$
Jen já tu hlídám, já, staletej strom, kterému duši nezlámou,
z výšky se dívám na všechna lidská trápení a roky, ty dál jdou.
3. Ten seržant Stanley, co vás, pane, nák moc zajímá,
tak ten sem tehdy jezdil s dívkou rok, možná i dva,
co ti se spolu nazpívali, nasmáli i nahádali,
měla vlasy barvy slunce, každý ji tu znal.
4. To jednou takhle v neděli seržant žizeň měl,
ke studánce vprostřed štoly pro vodu si šel,
tam ve starejch kolejích, kde bylo slyšet tichý smích,
tam prý se mihnul její stín a další vedle něj.
- R:**
5. Chvíli stál jak solnej sloup a za podpěru vzal,
nedbal, že ho uslyší, jak vzteklej grizzly řval,
řev se chodbou rozlhal a vzduch to chvění nabíral,
pak uvolnil shnilej trám a štolu zasypal.
6. Uvnitř našli jenom dívku, hrob pode mnou má,
občas někdo zabloudí a se mnou vzpomíná,
jen vás jsem tady neviděl, a přece bych tě poznat měl ...
- Rec:** Tak přece jsem se dočkal, seržante ...
 $\begin{matrix} C \end{matrix}$
Jen já tu hlídám ...

12. Šlapu loukou (Náplava)

1. Když mám náladu toulavou, když táhne mě to ven,
sbalím vak a řeknu pak: buď každý pozdraven,
tou cestou dál, co dobře znám, co dobře znáš i ty,
tenkrát jsme jeden druhému nechtěli hrát na city.

R: Šlapu loukou plnou bodláků a brnkám si tu svou
tu píseň věčnejch tuláků,
co jim stačí, co jim stačí, že jen jdou.

2. Pak přišla chvíle, a co má být, kdy řekl jsem: rád tě mám,
a od té doby, nevím proč, se toulám jenom sám,
stopy tvý už zvolna zarůstaj' trávou, kapradím,
že tvá cesta zpátky nevede, stejně jak ty dobře vím.

R:

R:

13. Tejden (Náplava)

R: Tejden, celej ten tejden mám jedno přání:
hupnout na vagón a odjet bůhvíkam,
ten kdo, povídám, ten kdo nemá o tom zdání,
zaslouží si, aby v světě zůstal sám.

1. Tvý hadry vyšly zrovna z módy, bágel zrovna tak,
cestou bereš po dvou schody, nechceš zmeškat vlak,
na perónu známý tváře, zpod klobouků dým,
na dva dny teď svět vandráků bude světem tvým.

R:

2. Za chvíli městu špinavému z vlaku v ale dáš,
hlavně, že strun na kytarě správněj počet máš,
lokálka tě odváží z prázdnýho nádraží,
nocleh venku pod nebem ti nikdo nezdraží.

R:

3. Nevadí, že noční mrazík pod celtou tě zebe,
jak ozdoby vánoční blikaj' hvězdy z nebe,
Velkej vůz právě odjíždí, už dostal zelenou,
a ty nevnímáš, že vod jisker máš bundu spálenou.

R: + zaslouží si, aby v světě zůstal sám ...

14. Už vím, proč (Náplava)

R: Už vím, proč si na nás lidi ukazují,
už vím, proč nadávaj', když táhnem kolem nich,
už vím, proč si boty taky nenazují,
už vím, proč ozejvá se škodolibej smích.

1. Nádražní hodiny všechno vidí,
jak kolem pospíchá spousta lidí,
někdo si zapálil cigaretu,
jiný zas zamířil do bufetu.

R:

2. Pak vrznou dveře, pomalu vchází
mladej kluk s holkou, možná je mrazí
pohledy lidí, co náhle mlčej',
na nic se nezmůžou, stojej' a čučej'.

3. Jak ti dva sednou si kousek stranou,
poslouchaj' písničku tisíckrát hranou,
koukejte, vandráci, že je to baví,
toulat se po světě, ničít si zdraví.

R:

4. Pak náhle přijel vlak, těm dvěma houká,
někde je čeká les, rozkvetlá louka,
stromy jim na cestu mávat budou,
pro ty dva neděle nebude nudou.

R:

5. [: Koukejte, vandráci, že je to baví,
toulat se po světě, ničít si zdraví, :]
koukejte, vandráci, že je to baví,
toulat se po světě, ničít si zdraví ...

15. Vítr kamarád (Náplava)

R: Vítr si na strništi píská, pokaždé si jinak naladí,
z E přejde klidně do A duru a vůbec mu to nevdá,
mám vítr rád, umí se smát.

1. Řekni mi, větře, přestaň hrát, už přestaň hrát,
odpověz, na co se ptám, mám otázku,

proč je tak těžké mít rád, tju dup tu a,
a těžké hrát si na lásku.

2. Proč svítání je každý den, je každý den,
každý den je jinačí, je jinačí,
a proč já blázen vlastně jsem, tju dup tu a,
když to, co mám, mi nestačí.

R:

3. Tobě já, větře, rozumím, já rozumím,
tvou volnost mít pro sebe, jó, tu bych chtěl,
tu volnost já ti závidím, tju dup tu a,
to pak, co chci, bych taky měl.

R:

R: Vítr si na strništi píská, s mou kytarou se naladí,
z E přejdem klidně do A duru a vůbec nám to nevdá.

16. Zlatej hoch (Náplava)

1. $\begin{array}{cccc} G & & C & & D & G \\ \text{Slyšela jsem hořek, že ženská prej nemá říz,} & & & & & \\ & & C & & D & G \\ \text{nic nevydrží a fňuká - na vandru s ní bejvá kříž,} & & & & & \\ & D & C & G & D & C & G \\ \text{jak vidí kluka, okem hází, snad každou partu rozhází.} & & & & & & \end{array}$
- R:** $\begin{array}{ccccccc} G & & C & & G & & D & C & G & E \text{mi} & D \\ \text{To ti teda říkám, hochu zlatej, víc než ty já vydržím,} & & & & & & & & & & \\ & G & & C & & G & & D & & C & & D & G \\ \text{pro mě každej vandr bejvá svatej, kluků se nedržím.} & & & & & & & & & & \end{array}$
2. Tohle by žádněj vandrák neřek' nikdy o tý svý,
to umí jen ten frajer, co teď znaven v trávě spí,
celej den hloupý vtípky střídal, ze sklenky si nahýbal.
- R:** To ti teda říkám, hochu zlatej, víc než ty já vydržím,
pro mě každej vandr bejvá svatej, sklenky se nedržím.
3. Jó, někde snad se najde kluk, kterej rozum má,
na holku, co se toulá, spatra se nedívá,
pod báglem ví jak tlačí záda, o slůvko se nehádá.
- R:** Tomu klidně povím: hochu zlatej, na krásu mi neprší,
s tebou každej vandr bude svatej, s tebou vše vydržím.

1.	Náplava	Až projdeš	1
2.	Náplava	Dál, co dál	1
4.	Náplava	Hraj, Tome	2
3.	Náplava	Hra na schovávanou	1
5.	Náplava	Kdo hledá	2
6.	Náplava	Od pátku do neděle	2
7.	Náplava	Palec	2
8.	Náplava	Poslední vlak	3
10.	Náplava	Rybář	3
9.	Náplava	Říkalas' jen zavolej	3
11.	Náplava	Seržant	3
12.	Náplava	Šlapu loukou	4
13.	Náplava	Tejden	4
14.	Náplava	Už vím, proč	4
15.	Náplava	Vítr kamarád	4
16.	Náplava	Zlatej hoch	5